

Publicerad 2014-12-05 13:50 av Lena Själsöga Keijser

visst

visst kan ögon leva
i skymning

i de stunderna är skymningen
täljstenen

den sten vilken skärper
slipar eggen
dina steg
rena

det lever en ängel i ditt bröst
den bär dig i sin famn

regelverkets
vita elfenben

bär upp
templets silvertoner

källan andas
ebb
andas flod

i nattens midnattsblå djup
viskar stjärnor

i gryningen
upptänds
cinnobereld

förtätas i skymning
in i purpur

så
är

templet
den vilken kupar händer runt

runt
ditt svar

svedda
är

fälten skrivna
i min hud

stängslen
taggarna
är

lösta ur bojor

jag låter frid falla in

skrudar mig

i vitt

ser upptrampade

sår

helas

läkas av

den vind vilken andas min låga

så sveper havet in

tänder eldbladens täcke

jag vilar

stilla

stilla

i visshet

omfamna
mina
ögon

med svävande
dun

skålar burna av
tysthängen

seglande
kristallkorn

skänk mig ro

ro ekovinden in i hamnhavda

det faller

mjuka tårar

ur himlars moln

tårar
omvandlade

till förlöst tyngd

lätta

lätta

sväva de

vita stråk av siden
bredas ut

tecknen är

klarhet

är det
renhet

är

älskade

jag vet ej
var
för

detta skrivs

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten